

Reisverslag Nepal 2007.

Vrijdag 2 november 2007.

Na toch wel weer een heftige voorbereiding en gisteren nog de trouwerij van Merel en Gert, was het dan zover!! Sjeef stond om kwart over 6 voor de deur en bracht ons naar Hoorn, station de Kersenboogerd. Vandaar zou de Schiphol lijn rechtstreeks naar Schiphol gaan. Nou, die ging dus niet en we moesten in de trein naar Hoorn. Daar werd omgeroepen dat de Schiphol lijn toch klaar stond aan de overkant, dus wij en nog een paar mensen, rennen naar de oversteek. Vlak voor onze neus gingen de bomen dicht en ja hoor, dag trein! Nu moesten we met de trein naar Sloterdijk en daar overstappen. Gelukkig hadden we 10 minuten de tijd, maar je loopt je rot te rennen met je bagage. Op Schiphol ingecheckt en eerst koffie gedronken. Co wou geld pinnen, maar kreeg niet meer dan 250 euro. Ik voel me niet lekker, een rare maag en alles doet zeer, dus een beetje griepig. Om 10 over half 11 vertrekken we naar Londen. Tijdens de vlucht werd ik niet goed, oren die suizen, zweten en duizelig. Een aardige steward loopt met me mee naar het toilet. Hij gaf me cola te drinken, maar het voelt niet goed. Alles doet zeer. Dubbele check up in Londen, schoenen uit, laptop uit de rugtas. Dan vliegen we naar Doha, vlucht gaat goed, ik heb alleen geen trek. Krijg van de steward wat fruit en crackers en naast mij zit Co lekker te eten. In Doha moeten we 5 uur wachten en ik ga in een van de relax rooms liggen op een rustbed. Ik heb het koud en blijf dus maar lekker liggen. Co heeft aanspraak van een Nederlandse vrouw die ook naar Kathmandu gaat. Ze heet Thea, heeft ons wel eens gezien in het restaurant van Rob en ze gaat naar haar Nepalese partner. Van Doha naar Ktm slaat het bij Co toe, de hele weg moet hij kotsen, 5 keer gaat hij zijn zakje wegbrengen. Ook hij voelt zich niet lekker. 12 uur lokale tijd komen we in Ktm aan. Visa halen en de tassen. Buiten staat Madan te wachten met bloemen slingers en hij brengt ons naar Souvenir Guesthouse. Het is warm en Samjhana en kleine Pratyus staan ons op te wachten. We weten niet wat we zien, het lelijke hok wat als restaurant werd gebruikt, is weg en in de plaats daarvan een prachtig gebouw met mooie bewerkte houten luiken voor de ramen. Het wordt een trekkingbureau en in de loop van de tijd een restaurant.

Daarnaast komt de nieuwe keuken en boven is een heel groot dakterras. Thee gedronken en toen zijn we eerst naar bed gegaan en lekker geslapen. Gedoucht en tassen uitgepakt. Dan Thamel in en naar New Orleans Café, waar iedereen ons hartelijk verwelkomt. Gestoomde rijst en groente gegeten en dat valt goed. Toch maar een glaasje wijn en om kwart over 10 naar bed. We zijn er weer en gaan nu genieten.

Zondag 4 november 2007.

Heel goed geslapen, we voelen ons een stuk beter. Ontbeten bij Pumpnickel. Eerst even Bishnu gedag zeggen. Op straat worden we herkend. Co gaat weer even liggen en ik ga kaarten schrijven op het dakterras. Om 1 uur komt Bimal ons verwelkomen en drinken we thee en praten over het project. Daarna visitekaartjes besteld en een stempel. Soep bij K.C.'s en om half 5 komt Jos ons vitamine c tabletten brengen. Dat werd dus kwart over 6 en daarna

e mailen naar huis. We eten met Thea en haar Nepalese vriend Raju bij New Orleans Café en om half 11 naar bed.

Maandag 5 november 2007.

Goed geslapen. Ontbijt op het dakterras van Madan. Joghurt met fruit, tosti en lekkere ginger tea. Tot onze verbazing zien we aan de overkant eekhoortjes op een muur lopen, die hebben we hier nog nooit gezien. Even Thamel in en e mail gecheckt. Co gaat met Madan naar het vliegveld om de dozen op te halen. Daarvoor kwam Krishna van Encounters Nepal zijn geld ophalen wat we van Arno en Suus mee hadden. Ik ben naar Binod zijn cybernet café gelopen en samen met hem koffie gedronken. Daarna naar Ghyamjo en ook die was blij me te zien. Ik kreeg een ketting van hem, armbanden gekocht en een bestelling gedaan. Geluncht in SG. Aan de overkant in het winkeltje van Jayanti thee gedronken, samen met Laxmi. Ik heb ze foto's van de kleinkinderen laten zien. Om kwart over 3 komen Madan en Co terug met de dozen. Alles verdeeld voor het weeshuis van René, het huis van Joyce, Age groep en natuurlijk het weeshuis waar Paul Eg gewerkt heeft. Spullen aan Samjhana uitgedeeld voor Pratyus. Wijntje op de kamer, even gerust en dan naar prof zijn huis lopen. Heerlijk welkom door hem en zijn vrouw. Onze 1ste dal bhat smaakt weer goed. Bimal belde nog om te vragen of we morgenochtend getuigen willen zijn bij zijn tante die 77 jaar, 7 maanden, 7 dagen, 7 uren, 7 minuten en 7 seconden wordt. Dambar afgezegd, want we gaan hier graag heen.

Dinsdag 6 november 2007.

Na lekker te hebben geslapen, ontbijt op het terras en om kwart over 9 komt Bimal ons halen om naar het feest te gaan. Er is heel veel familie van Bimal, zelfs een nicht die nu in Australië woont, heel veel bloemen, rijst, kaarsen en kleurige verf. De jarige ziet er prachtig uit en er gebeuren allerlei rituelen. Deze ceremonie wordt alleen maar bij de Newari's gevierd en dan alleen als je geld hebt. Het betekent, dat nu je werkzame leven voorbij is en dat er nu voor jou gezorgd gaat worden. De jarige wordt omgekleed in een prachtig rood gewaad en de laatste 7 seconden loopt ze over 7 blaadjes en dan is het zover. Iedereen om de beurt brengt een cadeau naar haar, leggen een muntje op haar voeten en dan krijg je van de jarige een thika en een herdenkingsmunt. Ook wij moeten er aan geloven en de mensen vinden het prachtig.

Ik heb de hele tijd met een paar meisjes zitten praten over Nepal, Nederland, school en kleinkinderen. De vingerpoppetjes vonden gretig aftrek. Co was ondertussen alles aan het filmen. Om 12 uur zijn we naar de SGCP gegaan op Babarmahal. Warm onthaal van Guni, Rajendra, Shova en Aradana. Ook dr. Shresta was blij om ons te zien. Met de bus naar Dhapakhel. De kinderen waren ook allemaal enthousiast en onze grote vriend Ohm kwam ons een hand geven. Kyra ontmoet en met haar de school bekeken.

In het theehuis thee gedronken, overal bloeien kleurige bloemen en de Holland Building staat er prachtig bij, alleen de voorkant is vuil, dat moet maar opnieuw geschilderd worden. De school ziet er ook goed uit, de trap bekeken en ter plekke een paar oplossingen aangedragen, want die moet er dus eigenlijk uit. Met het busje terug en even met een wijntje relaxen. Om half 7 terug naar het feest van de 77 jarige. Er liep zo'n 200 man, ook prof was aanwezig. Mijn kleine vriendinnetje was blij me weer te zien. Heerlijke maaltijd. Koffie in Niek's Café en een e mail naar huis gestuurd. Even lekker gelezen en dan bellen Tanja en Ben Kruk ons nog en eerdaags proberen we een afspraak te maken.

Woensdag 7 november 2007.

Als we wakker worden, schijnt de zon. Gedoucht en ontbeten. Zo meteen komt Dambar en hij neemt zoon Jos mee. Gezellig zitten kletsen en koffie gedronken. Bestelling gedaan en Thamel in. Naar Bishnu, maar die was er niet. Geld gewisseld en een mooie boedda gekocht. Krishna opgezocht in zijn kantoor en van hem kregen we 1000 roepies voor ons project. Dit is dus onze 1ste Nepalese sponsor! Terwijl ik een e mail aan het versturen was, belde Martijn Schildkamp. Hij zat in Thamel te werken en we hebben bij hem koffie gedronken. Zijn vriendin Tess ontmoet. Geluncht bij Road House Café, lekkere soep en Co neemt aardappeltjes. De soep is lekker heet en we drinken verse pine apple juice. Terug in SG de oorkondes bij de Twin bears gezocht. Een uurtje gerust en toen viel de stroom uit. Dit is dus standaard 2 x in de week 's avonds van 18.00 tot 19.30 uur. (Low ched) We zijn gaan kijken of Bishnu er was en daar t shirts voor de kleinkinderen besteld. Bij Road House een heerlijke pizza gegeten en patat. Bij Madan op het Internet en nog een borrel op de kamer. Buiten klinkt al een paar dagen het vuurwerk, als voorbereiding op het Tihar feest, het feest van de lichtjes. Vandaag is de worshipping van de kraai, (brenger van de dood), morgen de honden, vrijdag Laxmi (godin van de welvaart) en zaterdag dan mai thika (de worshipping van je eigen body) en zondag bhair thika. (de worshipping van de zussen naar hun broers toe). Mai thika gaan we bij Bimal thuis vieren.

Donderdag 8 november 2007.

Lekker geslapen. Vandaag worden de honden geëerd. Co gaat al vroeg naar buiten en ik ga nog lekker even slapen. Ontbijt en met onze taxi chauffeur Shudarzan naar het kantoor van SGCP. Daar is nog niemand. Overal zien we honden met thika's en bloemenslingers om hun nek. Morgen worden ze weer overal weggetrapt. Thakur, de begeleider van Soonam, ons sponsorkind, belt en die ontmoeten we morgenochtend. Vanuit het kantoor van SGCP met de bus naar Dhapakhel.

Met Bimal vergaderd en ik ben nog even bij de kinderen gaan zitten en heb foto's gemaakt. Om 1 uur geluncht. Heerlijke momo's en noedelsoep. Samen met Bimal de school bekeken. Om 4 uur met de bus terug. Overal hangen bloemenslingers voor het Tihar feest. Overal feestverlichting en de kinderen proberen het vuurwerk al uit. Wijntje op de kamer en de stroom viel uit. We hadden kaarsjes gekocht, dus bij schemer zitten borrelen. Dan wordt er op de deur geklopt en staat Dick Rijkelijhuizen voor de deur met een ander echtpaar. (John en Josje). Met elkaar geborreld en daarna samen naar Tashi Delek, want de mannen willen graag een thumba drinken. Ik eet een steak, maar die was erg doorbakken. Co belt Bob nog over de meeting van vanochtend.

Vrijdag 9 november 2007.

De eerste week is alweer voorbij. Na een lekker ontbijt in Pumpnickel naar Thakur Dithal. Hij is diegene, die ons sponsorkind, het broertje van Pasang, begeleidt. En hij geeft ons geld aan hem. Overal zijn mensen bezig om hun huizen en winkels schoon te spuiten en te versieren. Vandaag wordt de koe geëerd en Laxmi, de godin van de welvaart. Aardige jongen, deze Thakur en we drinken thee met hem. Na afloop naar een winkeltje van zijn broer, en ik koop een mooie steen van hem. (turkoois) Om 1 uur lunch met Kyra, zij gaat voor 3 weken mee naar een van de districten in de Terai, Dang, dus we zien haar niet meer. Als we teruglopen naar SG begint het heel hard te waaien en heel hard te gieten. Onze kamer wordt schoongemaakt en buiten zingen de kinderen voor snoepjes. Om 4 uur naar Dambar, Kyra gaat met ons mee. Overal zie je lichtjes en vuurwerk. Zilver gekocht van Dambar, Dick en zijn vrienden zijn er ook, maar ook Madan en zijn broer.

De jongens van de fabriek gedag gezegd. Dambar had natuurlijk whisky, maar ook rode en witte wijn. Lekker hapjes vooraf en daarna met zijn allen aan de grote tafel eten. Geen dal bhat, maar heerlijke aardappeltjes, bonen en tomaten chutney. Kyra uitgezwaaid en op tijd naar bed.

Zaterdag 10 november 2007.

Lang en goed geslapen. 8 uur ontbijt. De zon probeert door te komen. Zo meteen gaan we naar het weeshuis waar Paul Eg heeft gewerkt. We zijn benieuwd. Buiten het huis worden we opgewacht door 4 kindertjes in traditionele kleding en de rest van de kinderen, maar ook Ama (moeder van het project) en Govinda zijn erbij.

We krijgen bloemetjes, een slinger van bloemen om onze nek en een welkomst sjaal. Ama geeft ons een thika. Dan gaan we in optocht naar boven, we lijken de koning en koningin wel. De kinderen krijgen de post van Paul en zijn familie en van ons krijgen de meisjes een Twin bear en de jongens een autootje. Govinda legt alles uit en we maken foto's voor Paul.

Na de thee en koekjes dansen de kinderen voor ons en maken ze muziek.

We krijgen een rondleiding door het huis en om half 1 gaan we weer terug naar SG. De kinderen vragen nog wanneer we weer komen. Ik wou graag douchen, maar er is niet genoeg water. Dan naar Binod om het hotel in Pokhara te regelen. Geluncht in een leuk restaurantje. Heerlijke soep en verse jus. Daarna kwamen we in een parade van auto's met feestende mensen terecht. Het zijn Newari's die het nieuwe jaar vieren. Het is een hoop kabaal en vanaf het dakterras van SG kunnen we ze mooi zien voorbij komen. Er werden handkusjes naar boven gegooid, heel leuk. Omgekleed en naar Susi en Robi, waar we heerlijke koffie en appelgebak kregen. Toen kwam Bimal ons halen voor de ceremonie in zijn huis, de mai thika, het eren van je eigen lichaam. De ceremonie wordt voorbereid in de schuur, eerst komt er een soort verf, vermengd met koeienpoep en daar wordt de vloer mee bedekt. Er worden 7 mandela's op de grond getekend, voor iedereen 1: oma, Bimal, Anita, de zoon die België studeert, de andere zoon en Co en ik. De kleuren geel en rood voeren de boventoon. Ook worden er bloemetjes en wierook gebruikt. Co en Bimal dragen een topi.

Ik krijg sokken, want het is koud. Anita heeft zich heel mooi aangekleed en doet de ceremonie, omdat Bimal zijn moeder ziek is, ze is er wel bij en geeft aanwijzingen. Ook dit is een traditioneel feest van de Newari's, afscheid van oude dingen en het begin van het nieuwe jaar. We gooien blaadjes en geplette rijst op de mandela's, leggen een lont naar je lichaam toe en gooien rijst tegen het plafond. We krijgen weer een thika, een bloemenslinger en een touwtje om onze nek. Dit is voor een lang leven.

Een gekookt ei, een gebakken ei, een stukje vlees, een gedroogd visje maar die laten we liggen. Dan wordt alles in een beweging weggeveegd, dit symboliseert het eind van het oude. Morgen vegen ze alles van het eind weer naar het begin. Het begin van het nieuwe. Daarna wijn en whisky en dal bhat. Om half 10 brengt Bimal ons naar de ringroad en daar nemen we een taxi. In Thamel is het druk, veel feestvierende mensen. Dit was een mooie dag.

Zondag 11 november 2007.

Goed geslapen, vroeg op, want we gaan naar de kerk. De zon schijnt. We kopen kaarsen en bij Ben zijn plekje hangen we bloemenslingers en de welkomst shawls en branden we een kaars. Het is een engelse mis. Na de mis naar Bhat Bazar, maar de meeste winkels zijn dicht vanwege Tihar. Vandaag is Bai thika, de verering van de zussen naar hun broers. Laat ontbijt in Pelgrims restaurant. Lekker omelet, met koffie en verse jus. Daarna lopen we naar Durbar Square. Het is vreselijk vies op straat, want het vuilnis ligt al een paar dagen op straat en wordt niet opgehaald. Mensen doen inkopen voor Bai thika. Blaadjes met daarop bloemetjes, of iets van rijst. Heel veel bloemenslingers. En heel veel zoete lekkernijen.

Boven op een van de tempels gezeten en heerlijk alleen maar gekeken, want er is genoeg te zien rondom ons. Mooi tafelkleed gekocht en soep in New Orleans. Mooie armband voor mezelf gekocht. Wijntje op de kamer en gedoucht, alleen was er koud water, maar ja, key garné? Naar New Orleans en daar heerlijk gegeten, we zaten binnen met aan de ene kant 2 Duitse meiden en aan de andere kant Atjeh, René's partner. We kregen wijntje en whisky van Navraj. Nog even gelezen en dan naar bed.

Maandag 12 november 2007.

Mooi weer, dus ontbijt op het dak, heerlijk in het zonnetje. Naar Ghyamjo gelopen, maar die was er niet. Koffie op het dakterras van Helena's. Aan de overkant wat spullen gekocht en daarna lekkere noedelsoep bij Madan. Daarna met de taxi naar Bhaktapur naar Joyce van stichting Suvadra. Het is druk onderweg en we krijgen ook nog een leuke band, maar Shudarzan maakt het ter plekke. Kwart voor 4 komen we aan en maken weer kennis met Joyce en haar Nepalese partner Krishna. Er zijn maar een paar kinderen, want de rest moet allemaal nog terugkomen van huis. Het zijn gehandicapte kinderen die hier opgevangen worden. We delen de twins uit, de ballonnen, vingerpoppetjes en de autootjes.

Na de thee weer terug en het is nog steeds vreselijk druk. Dat geeft dus veel uitlaatgassen en ik zit dan ook de hele weg met een monddoekje voor. Gegeten bij Roadhouse Café en daarna nog even naar New Orleans. We hebben daar nog een wijntje met de Duitse meiden gedronken. Dan terug naar SG. Even gelezen en dan naar bed.

Dinsdag 13 november 2007.

Na een heerlijke nachtrust lekker gedoucht en die is nu tenminste warm. Op het dakterras lekker in het zonnetje ontbijten. Om half 11 gaan lopen naar Annapurna hotel om Ans en John Callemeijn van stichting Maha Mata te ontmoeten. Wat een prachtig luxe hotel, het was gewoon heerlijk om daar naar het toilet te gaan. Kennis met Ans en John gemaakt en op weg met de bus van SGCP naar ons project. Zij gaan mee om te kijken of ze wat kunnen doen met de kosten voor het sanitair. Als we aankomen met Bozraj, staat Bimal ons al op te wachten met een zwarte topi op, heel netjes. Het koperen plaatje op de Holland Building was gepoetst. We laten ze het gebouw zien en overall ontvangen we bloemetjes van de kinderen.

Bij Bimal op zijn kantoor uitleg over het outreach programma en daarna de school bekeken. Ze maken heel veel foto's en zijn diep onder de indruk. Als ze vertrekken, zeggen ze ons dat ze een positief verslag zullen uitbrengen. (maanden later kan ik nu vertellen dat ze het sanitair gaan betalen, maar ook drie van de out reach districten voor 1 jaar.) Afscheid en ondertussen zijn Roos en familie gearriveerd. Even met ze staan praten en dan met de bus naar de taxi stand en van daaruit terug naar Thamel. Even een wijntje op de kamer en dan eten met René in New Orleans. Er is gezellige live muziek. Even naar huis gemaïld. Het is druk op straat, overal hoor je muziek uit de huizen komen. De verkopers zijn hun winkels aan het sluiten en de jeugd snuift lijm. Triest om te zien. Dit was toch weer een prachtige dag en na een wijntje weer lekker naar bed.

Woensdag 14 november 2007.

Ontbijt bij Pumpnickel. Vandaag brengen we de laatste spullen weg, dat ruimt op in onze kamer. Lekker ontbijtje, heerlijk zelfgebakken brood met ei, heerlijke salade en een bananen lassi. Om 10 uur komt onze taxi. We gaan eerst naar de AGE groep. Warm welkom door Bimala, die zwanger blijkt te zijn en door Saran en de rest van de vrouwen. We geven de kinderen de knuffels en de rest van de cadeautjes. Daarna zijn we voor een tafel en 4 stoelen gaan kijken voor Madan zijn dakterras. Geluncht in Bakery Café: een lekkere vegetable burger met frietjes en mangosap. Terug Naar SG. (Toen ik vanochtend aan Bimala en Saran vertelde, dat we morgen een kleine herdenking doen voor Ben, zeiden ze, dat zij dit ook morgen zouden doen). Even gerust en om half 3 komt de taxi weer. Een Nederlands meisje gaat met ons mee, zij heet Monique en is een vrijwilligster van Rene. We gaan naar zijn nieuwe project kijken ver vanuit Kathmandu, Sanku. Het wordt een reis met hindernissen, het is 1 uur rijden en de weg zit vol met kuilen. Ik bel René en terwijl hij uitlegt hoe we moeten rijden, blijkt hij voor ons te rijden. Hij loodst ons dus naar zijn nieuwe huis. Het is een prachtige omgeving en we krijgen weer bloemetjes. We krijgen een rondleiding door het huis en het ziet er fantastisch uit. Hij laat ons de omgeving zien en vertelt dat hij een boerderij met biogas wil.

Dit is echt een bevlogen man. We drinken koffie en praten met de vrouw die er al heel lang is. De cadeautjes laat Rene nog even in de zakken zitten, want hij wil het voor Sinterklaas bewaren. Om half 6 gaan we terug, het is al donker en we zijn blij als we na 1 uur rijden Kathmandu weer bereiken, waar ook de elektriciteit weer uit is. Maar we doen de kaarsjes aan en een glaasje wijn in het donker smaakt net zo goed. Om half 8 gaat het licht weer aan en we gaan naar New Orleans om te eten. Niek komt bij ons zitten en we geven haar de spullen van haar ouders. Heerlijke penne salade gegeten. Om half 10 terug naar SG en op straat veel kinderen die lijm snuiven, moeders met baby's en bedelaars, verschrikkelijk! Na nog wat mailtjes verstuurd te hebben, vragen we een extra deken aan Madan, want het wordt s' avonds behoorlijk frisser.

Donderdag 15 november 2007.

Hoera! Pa is jarig vandaag en wordt 84 jaar. Na een warme nachtrust lekker gedoucht, ook lekker warm en ontbijt op het dak. Om kwart voor 9 komt Shudarzan en brengt ons naar Babarmahal. Vandaag gaan we met de bus naar de Holland Building voor een kleine ceremonie voor Ben, tenminste dat dachten we! Ben zijn foto wordt op een tafeltje geplaatst, kaarsjes er omheen, bloemetjes en wierook en Bimal opent de ceremonie en vertelt dat hij Ben nooit gekend heeft, maar hij voelt hem in zijn hart. Prof hangt eerst een malla (bloemenslinger) om de foto van Ben. Daarna word ik geroepen en mag een malla ophangen, een kaarsje aansteken, bloemetjes en geplette rijst tegen de foto van Ben gooien.

Na mij, Co, Susi, Bimal en dan alle kinderen, de staf, dus ook de chauffeurs enz. Heel indrukwekkend! Daarna vertelt prof in het Nepalees en in het Engels hoe hij Ben heeft leren kennen en hoe het verder is gegaan. Alle kinderen zaten buiten en luisterden aandachtig. Toen mocht ik mijn speech doen en Aradana vertaalde. Als laatste wil Shova wat zeggen en zij vertelt aan de kinderen en de staf: Co and Corrie are 'ambassadors of love' from Holland. Ik had het best wel even moeilijk. Toen zei Shova dat we van nu af aan door het leven gaan als fufu en fufaju, dit betekent tante en oom van het project. En toen moesten wij in het midden gaan zitten en kwamen de kinderen ons bloemetjes brengen en bestrooien met bloemetjes en rijst, geweldig!

De naam fufu wordt al heel wat keren gezegd. Daarna delen Co en ik nog een cadeautje uit en krijgen de kinderen drinken. Geluncht en kwart over 3 terug naar Thamel. Bij Binod naar pa gebeld en een cd van de eerste 500 foto's laten maken. Om half 5 een borrel en het licht ging weer uit voor 1 uur. Lekker bij New Orleans gegeten met Roos, haar vader Wiljo, Dominique en 2 andere familie leden. Tas gepakt, want morgen gaan we naar Pokhara.

Vrijdag 16 november 2007.

Kwart voor 6 op, aangekleed en om kwart voor 7 naar het station van de Greenline bus. Madan brengt ons. Om half 8 vertrekken we. Er zit een Nederlands stel voor ons, dus dat is wel gezellig. Prachtige rit, mooie uitzichten, de prachtige rivier de Trisuli en in de verte de besneeuwde bergtoppen. Het weer is heel helder, dus we kunnen heel ver kijken.

Om half 10 toilet stop en om half 12 lunch stop in een prachtig resort en het buffet smaakt heerlijk, dus we gaan twee keer langs om wat te halen. We nemen afscheid van het Nederlandse stel, want die gaan met een kleiner busje naar het Chitwan park. Om half 2 nog een stop en om 3 uur zijn we in Pokhara. We lopen naar het Lakecity hotel, waar we worden verwelkomd door Ishor, zijn vader en diens vrouw. Dit is de moeder van Krishna en Jouraj. Er zitten nog een paar Nederlandse vrouwen en Diny van stichting Sanghimala. We krijgen een lekker koud biertje en dan naar onze kamer boven. Na een heerlijke douche, gaan we een paar boodschappen doen, o.a. een paar flessen wijn. We sturen een e mail naar huis en om 7 uur eten we in het hotel. Buiten was het feest, omdat het vrijdag is. De hele Damside is afgesloten voor verkeer en op een groot scherm zien we een promotie filmpje over Pokhara. Op tijd naar bed, want het was een lange dag.

Zaterdag 17 november 2007.

Vandaag viert pa zijn 84ste verjaardag met heel veel familie en vrienden in Groot Kievitsdal. Heerlijk geslapen, de zon schijnt en het is zo helder dat je de bergen prachtig kunt zien. Ontbijt bij German bakery. Daarna gaan lopen naar Lakeside. Vandaar met een boot over het meer naar de overkant en vandaar gaan we lopen naar boven.

Het is een beste klim en het is behoorlijk warm. Dus we doen rustig aan. We gaan naar de Piece Pagode en die ligt op 1100 meter en na 1 uur en 10 minuten komen we boven. Heerlijk chowmein gegeten en dan weer naar beneden. We werden gewaarschuwd om niet door de jungle te gaan, want er was laatst nog een toerist beroofd. We gaan nu naar beneden naar Devi's fall. Het pad is weer bezaaid met stenen en nog eens stenen. Er komt een groepje zingende meiden voorbij en als ze voor ons zingen moet ik er bij gaan staan en met ze meedansen.

Beneden nemen we een taxi want mijn been doet behoorlijk zeer. Co smeert mijn been in en ik neem een warme douche. Dan een heerlijk glaasje wijn. We nemen een taxi naar de Lakeside, want we gaan eten bij Zorba. Heerlijk Italiaans eten. Terug met de taxi en koffie in het hotel. Wijntje op de kamer en slapen.

Zondag 18 november 2007.

Ik heb slecht geslapen, want mijn been doet zeer en de hele nacht zoemt er een mug langs mijn hoofd. En de kraan in de badkamer druppelt, dus dit was geen lekker nachtje. Ontbijt bij German bakery. Hier zien we een Nederlands meisje die we gisteren aan de Lakeside ontmoet hebben. Ze werkt in een centrum voor vrouwen die door hun mannen zijn verlaten of mishandeld. De vrouwen, die er met hun kinderen wonen, maken tasjes en kleren. We bezoeken het centrum, krijgen een rondleiding en kopen wat van de tasjes. Daarna gaan we naar de Nepalese VVV om de promotie dvd van Pokhara te kopen. In de tuin van ons hotel, de Rose garden, gaan we lekker aan de koffie en even heerlijk in de zon. We eten noedel soep en daarna gaan we even rusten. De Rose Garden ligt er prachtig bij, er groeien grapefruits, papaya's en er bloeien heel veel bloemen en planten. Dus zitten er ook heel veel vlinders, dit is een klein paradijsje. Na onze siësta, lopen we naar de Lakeside en sturen een email. Dan gaan we even in een restaurantje zitten en drinken wijn met pakoda's. Daarna heerlijk Italiaans eten in een ander restaurant met een heerlijk haardvuur. Dit is wel nodig, want de stroom valt uit. We kopen nog een jas voor Co en een voor Lars en wat voor de babykamer voor Sandra. Koffie in het hotel en na een wijntje lekker naar bed.

Maandag 19 november 2007.

Heerlijk geslapen en ontbijt bij German bakery. De zon schijnt en we gaan nog even e mailen en tot onze grote verbazing stuurt Sandra ons een mailtje om te vertellen dat ze gisteren is bevallen van een gezonde zoon, hij heet Matthijs Willem en ze stuurt meteen foto's mee. Nu zijn we toch wel een beetje emotioneel, want wat zijn we nu ver weg. Met Ishor en een chauffeur van het het Sarangot hotel gaan we op weg naar Sarangot. Laatste stuk moeten we klimmen naar 1592 meter, maar dan hebben we ook een prachtig uitzicht. Overal weer de bergen waar je roofvogels langs ziet vliegen, maar ook mensen die aan het para gliden zijn. Co vindt een mooi stuk steen en hij krast de naam van Matthijs en de datum in de steen. Die gaat mee naar Nederland.

Aan de Lakeside gaan we uit de taxi en lunchen heerlijk met pakoda's en frietjes en een koud glas bier. Terug naar het hotel en eerst even gerust en dan lekker douchen. Even gelezen, maar de stroom viel uit, dus maar lekker doezelen. Om 7 uur naar beneden en hier gegeten. Er zat een Nederlands stel en zij was 50 geworden. Er kwam een prachtige taart en ze kreeg oorbellen. We eten bij kaarslicht en dat heeft ook wel wat. Op de kamer drinken we nog een wijntje en gaan dan slapen.

Dinsdag 20 november 2007.

Het is mooi weer, we zijn vroeg wakker door blaffende honden. Ontbeten en een e mail naar huis gestuurd. Koffie en nog even staan kletsen met een paar Nederlanders. Tas gepakt en om 12 uur nog even lekker soep. Afscheid van de familie en om half 1 met de auto naar het vliegveld. Daar blijkt dat we 1 tot 2 uur vertraging hebben. We installeren ons op het dak samen met nog veel andere gestrande reizigers en dan maar wachten. Ze zeggen dat het in KTM mistig is en dat daarom de vliegtuigjes niet kunnen starten, maar we geloven er niets van. Er komen namelijk wel vliegtuigen binnen van de UN. Het vliegveld heeft hier heel vieze toiletten en ze zijn ook niet afsluitbaar. Om 4 uur eindelijk gaan we aan boord en dan ben je ook zo in KTM.

Als we in SG aankomen, worden we weer hartelijk verwelkomd en de kamer is lekker schoon.

Tas uitgepakt en naar New Orleans om te eten. Er zat een leuk meisje uit Sydney naast ons en we hebben gezellig met haar zitten kletsen. Even later komen Wiljo, Dominique en Roos bij ons zitten. Lekker gegeten en na een wijntje op de kamer, naar ons bed.

Woensdag 21 november 2007.

Redelijk geslapen, maar mijn been doet nog steeds zeer. Gedoucht en lekker op het dak ontbeten in het zonnetje. Gelopen maar Ghyamjo, maar eerst drinken we koffie in het Potala Guesthouse, dit hotel zaten we toen we in 1996 voor de eerste keer in KTM waren. Met de taxi naar Bodenath en heerlijk relaxt om de tempel gelopen. Het ziet er prachtig uit, de tempel wordt opnieuw met verf besmeerd en er worden nieuwe gebedsvlaggetjes opgehangen. Geluncht met een biertje en gekeken of Bir er was, maar die was er niet. Tenty opgezocht, maar die was er ook niet, dus we laten een berichtje achter. Terug naar SG en lekker noedel soep van Madan gegeten. Even gerust en Co heeft nog wat medicijnen gehaald voor de pijn in mijn been. Om kwart over 5 valt de stroom weer uit en om half 6 komt Pasang met zijn broertje Soonam, die we nu sponsoren via Stichting Studenten Project uit Friesland. We zitten op het dak met kaarsjes, delen cadeautjes uit (de auto's van Lars) en Soonam stelt zich aan ons voor. Hij wil graag helikopter piloot worden, wat een heerlijk jong! Als hij zich voorstelt, begint hij met dear Co sir, Corrie madame, my name is Soonam Yolmo lama enz.

Om kwart voor 7 gaan we weer naar New Orleans, waar het licht de hele avond uitbleef, dus overal kaarsjes en in Thamel hoor je de generatoren snorren. Lekker gegeten, er was live muziek. Om half 10 ging het licht weer aan. Nog even gelezen en dan naar bed.

Donderdag 22 november 2007.

Gisteravond heb ik nog naproxen genomen voor eventuele ontsteking in mijn been. Daardoor ben ik nu een beetje misselijk, maar heb wel lekker geslapen. Ontbijt bij New Orleans. We sturen een e mail naar huis en drinken koffie bij Krishna. Om 11 uur gaan we met hem naar Dhapakhel. Shova leidt hem en ons rond. Daarna zet Shudarzan ons af bij Durbar Square

in Patan. Eerst lekker geluncht en dan naar het Nepali museum. Prachtige beelden, mooi opgesteld. Terug naar SG en mijn ring opgehaald. Het is heel mooi geworden en ik ben er dan ook blij mee. Naar Binod en de stickers opgehaald. Wijntje op de kamer en relaxen. De stroom valt weer uit, dus kaarsjes aan. Om kwart voor 7 naar Roadhouse Café en heerlijk pizza met frietjes gegeten. Koffie in New Orleans en dan terug naar SG en op tijd naar bed.

Vrijdag 23 november 2007.

Slecht geslapen, omdat mijn been zo zeer doet. Om kwart over 7 uit bed, Co gaat een rondje wandelen en ik neem eerst een warme douche. Ontbijt op het dakterras. De zon schijnt, maar het is nog koud. De laatste week is nu ingegaan en ik begin weer een beetje naar de kinderen en kleinkinderen te verlangen. Om half 10 met de taxi naar Tendy, maar daar zijn we snel uitgepraat. We krijgen niets te drinken, hij kijkt steeds op zijn horloge, dus met hem hebben we het wel gehad. We gaan naar de poort van Bodenath en daar wacht Pasang op ons. Hij laat ons het centrum van YESS zien en daarna gaan we naar zijn kamer. Welkom door zijn moeder, Soonam en grote broer Tashi. Er is ook nog een nichtje. We krijgen cola, kroepoek en heerlijk gebakken aardappeltjes.

Deze vrouw wil zo graag wat voor ons doen. We krijgen een prachtig cadeau: twee mooie porseleinen theekopjes. Met de taxi terug naar SG. Op het dak een wijntje en Co zijn whisky. Daarna even gerust en met de taxi naar Dambar zijn huis. Dick komt ook en later ook Madan en Jos. Eerst een borrel met heerlijke snacks en daarna met zijn allen aan tafel in de eetkeuken en een heerlijke dal bhat. Om half 10 naar SG met Madan en naar bed.

Zaterdag 24 november 2007.

Goed geslapen op het medicijn. Vroeg op, want we gaan naar de Christelijke kerk van de gehandicapte computer lerares. Shudarzan komt ons halen en brengt ons erheen. Het is boven in een huis, wij krijgen een stoel en ook Shudarzan blijft. Dan begint het spektakel. Mensen beginnen te zingen: hallelujah enz. En de liedjes duren wel een half uur. Dan gaan mensen huilen en raken in trance, ze beginnen te schreeuwen en wij denken waar zijn we in godsnaam terecht gekomen. Na 1 uur zegt de priester naast ons, dat het nog 1 uur duurt en dan vinden we het mooi geweest. We zeggen de lerares gedag en gaan weg. Het leek wel een beetje op een sekte. We lunchen in Norfield Café en daarna kopen we nog wat dingen en dan lekker in de zon op het dak. Madan maakt heerlijke noedelsoep voor ons. Ondertussen loopt Pratyus in zijn looprek.

De nichtjes van Madan zitten ook op het dak en we hebben een leuk gesprek. Bij de buurman worden heerlijke Newari snacks gehaald en wij proeven er ook van. Van 5 tot 7 uur relaxen. Het wordt koud en ik zit heerlijk onder de deken in de kamer te lezen. Om kwart voor 7 naar New Orleans en eten daar met Niek Groenewoud. Dat was heel gezellig. Nog even lezen en dan naar bed.

Zondag 25 november 2007.

Redelijk geslapen, gedoucht en ontbeten. Het is mooi weer! Om half 11 naar Bimala. We worden daar hartelijk ontvangen door haar schoonouders, haar echtgenoot Umez en door haar zwager. Ze vertellen dat het een gearrangeerd huwelijk is, maar dat ze wel gelukkig is. Bimala ziet er ook best gelukkig uit. Beneden is een schooltje en dat blijkt van de familie te zijn. Zwager is leraar, maar ook haar schoonouders werken er. Onze taxi chauffeur wordt ook boven uitgenodigd en Bimala heeft heerlijke soep gemaakt. Daarbij wordt fruit en chips geserveerd.

Om half 2 naar Qatar om onze reis te confirmeren. Het kantoor gaat om 2 uur dicht, maar ze verdommen het om ons te woord te staan, wat een bureaucratie!!! Lunch in Jawa café, lekker pizza en patat. Daarna even e mailen bij Binod, naar Ghyamjo en dan naar het Thanka winkeltje waar we vorig jaar ook zijn geweest. Ook daar worden we hartelijk ontvangen en we hebben weer 3 prachtige thanka's gekocht. Hij belooft ons een thanka maar die moet nog af, dus we moeten terugkomen. Op de kamer een borrel en dan naar het vliegveld, want Bob en Frances komen aan. Co mocht alleen naar binnen, wat een flauwe kul, maar daar zijn ze dan. We hebben ook nog kennis gemaakt met Shudarzan zijn vrouw en zoon, dit zijn echt arme mensen die zich te pletter werken om wat te verdienen. We gaan met Bob en Fran nog even ergens wat drinken met lekkere pakoda's erbij en even bijkletsen. Laat naar bed.

Maandag 26 november 2007.

Goed geslapen, ik had gisteren voor het eerst geen last van mijn been. Om half 9 ontbijt, want we gaan om 11 uur lunchen bij Krishna thuis. Deze woont in een mooi appartement, heeft een leuke vrouw en zoontje. Het zoontje hebben we een twin knuffel gegeven.

Heerlijk gegeten: bruine rijst met noten, rozijnen, kokosnoot en cashewnoot. Bloemkool, een heerlijke spicy chutney en kip en daarbij wijn en dat om half 12 s 'middags. Daarna hebben we wel even in onze kamer gerelaxt en dan naar SNV met Bob en Fran. We hebben een goed gesprek gehad met Lajali en hopen dat ze het nu begrepen heeft. Als we terug zijn in SG komt Dick een borrel drinken. Om kwart voor 6 naar de taxistandplaats en dan op weg naar Rajendra's huis. Het is een drukke weg met veel kuilen en we zitten met zijn drieën achterin dus niet echt comfortabel. Eerst krijgen we lekkere snacks, de familie wordt voorgesteld en dan aan tafel dal bhat. Om kwart over 9 naar SG, want we zijn het nu wel zat voor vandaag.

Dinsdag 27 november 2007.

Het is mooi weer en we nemen alleen maar yoghurt als ontbijt, want we gaan straks naar Bimal voor een meeting en daarna lunch. Goede meeting met Bob en Fran erbij en daarna komt de hele staff van SGCP voor de lunch. Dit werd buiten op tafels opgesteld en het was een heerlijke dal bhat.

Anita had er veel werk aan. Er was natuurlijk wijn en bier bij. Wat een verschil met 10 jaar geleden, toen had je nergens wijn. Met de taxi terug, kalenders gekocht en thee aan de overkant. Even relaxen en dan komt om 5 uur Dambar met onze bestelling, maar alles is niet compleet, dus hij moet terugkomen. Om 6 uur naar beneden en daar heeft Madan een vuur gemaakt en er is wijn met snacks. We vieren zijn verjaardag en zijn broer is er ook bij. Hij is 36 of 37 jaar geworden. Dan komt Ghyamjo de spullen brengen en ook hij drinkt wat. De dal bhat smaakt goed en kleine Pratyus valt op Co zijn arm in slaap.

Om 10 uur naar boven en naar bed.

Woensdag 28 November 2007.

Goed geslapen. Ontbijt op het dak, maar warme kleren aan, want het is koud. We gaan naar Babarmahal voor de laatste keer. Mijn keel doet zeer, dus ik slik nu aspirines. Met de bus naar Dhapakhel. Een korte meeting met Bimal en Susi en dan gaan we de kinderen gedag zeggen. We krijgen cadeautjes en bloemetjes en de kinderen noemen me fufu.

Terug naar Babarmahal en ook daar afscheid van prof en de rest van de staf. We krijgen een buddha beeld van plexiglas, gemaakt door de zoon van prof. We lunchen bij Fire en Ice, heerlijke pizza met een biertje. Als we geld gewisseld hebben gaan we naar het thanka winkeltje. Maar Bijaj is ziek en zijn broer is er, maar die is ook ziek. Een vriendin is hen aan het helpen. Als ze hoort wie we zijn, gaat ze Bijaj halen, hij is zo ziek als een hond, diaree en overgeven. We geven hem wat medicijnen en hij vertelt dat de thanka niet af is. We krijgen een andere, maar moeten volgend jaar terugkomen om de thanka te halen. Als we terug zijn in SG komt Dambar de laatste spullen brengen. Hij heeft voor Co een fles whisky en ik krijg de prachtige endlessknot armband. Dan komt Anette Stins en ene Palsang van stichting Satsatai langs en we drinken een borrel op onze kamer bij kaarslicht. Ganesh komt langs en laat ons prachtige etsen zien en we vinden het jammer dat we geen tijd meer hebben, maar beloven volgend jaar hier op terug te komen. Eten met Bob en Fran bij New Orleans. Maar ook afscheid van Navraj, want die gaat terug naar zijn dorp. En dan gaat onze laatste nacht in Kathmandu in.

Donderdag 29 november 2007.

Gisteravond hebben we de twee Duitse meiden Ingrid en Petra, nog ontmoet. We hebben ze beloofd om nog een cd in hun hotel af te geven. Dus dat doen we dan ook. Na een lekkere douche, ontbijt bij Pumpnickel. Samen met Bob en Fran, een Ierse vriendin van hen en haar zoon. Daarna afscheid bij Encounters en we krijgen weer een cadeau, een prachtige houten lijst en natuurlijk de gele shawls. Afscheid van Bishnu en zijn personeel en van Thakur en zijn broer. Dan gaan we onze tas pakken, maar dat valt niet mee, wat hebben we veel spullen.

Koffie en soep op het dak en dan afscheid van de meiden aan de overkant. Samjhana geeft ons ook een shawl en moet huilen. Kusje van Pratyus. Madan brengt ons naar het vliegveld. Ik heb een behoorlijke hoest opgelopen, maar dat zal wel van de vieze lucht komen. Op het vliegveld afscheid van Madan. Ook hij heeft tranen in zijn ogen. We hebben samen 47 kilo, maar als Co de man achter de balie een paar honderd rupees geeft, is het goed. Dit zou in Nederland toch echt niet mogelijk zijn. We drinken wat en wachten tot onze vlucht gaat. Tegenover ons zitten 6 Moslims, ze bidden uit de koran en lachen naar ons. Een van hen spreekt gebrekkig Engels, maar met handen en voeten komen we erachter dat ze uit Pakistan komen en een bezoek hebben gebracht aan hun moslim broeders in Nepal. Eerst mag ik geen foto maken, maar we krijgen wel snoepjes van hen en ze laten ons een lekker luchtje ruiken. Ze zien er ouder uit dan ze zijn en vertellen trots hoeveel zonen en dochters ze hebben. Sommigen hebben 9 zonen en 2 of 3 dochters. Als ik vertel dat wij 3 dochters hebben, vragen ze: only? Als ik hen vraag of al die kinderen van 1 vrouw zijn, moeten ze lachen en mag ik toch een foto maken. Ze hebben prachtige verweerde koppen met grote baarden.

Dan wordt onze vlucht omgeroepen, Co krijgt een hand van de Iman en we gaan naar de security check. We hopen er het beste van, want we hebben het zilver in de rugtassen. Maar alles gaat goed en dan gaan we op weg naar Doha. We krijgen lekker eten, glaasje wijn, maar het is heel erg warm. Na een goede vlucht, komen we in Doha en daar krijgen we een bon voor een warme maaltijd, omdat we meer dan 5 uur moeten wachten. Het is een heel schoon en hygiënisch vliegveld. Bij de balie waar de maaltijden staan, heeft de bediening handschoenen aan en mutsjes op. Ik probeer de meiden te bellen en dat lukt, of ze naast ons zitten, zo dichtbij. We eten frietjes, een samosa en drinken cola. Om de tijd te doden, spelen we een spelletje kaart. De quiet room zit vol, dus ik kan daar niet gaan rusten. Dus maar wachten en wachten.....Om 2 uur s' nachts dan eindelijk op weg naar Londen. Het is 7 uur vliegen, we krijgen een broodje en proberen dan te slapen. Na een goede vlucht in Londen opnieuw inchecken en dan nog gauw een luchtje kopen: Chanel nr. 19. Het vliegtuig vertrekt op tijd en om kwart over 11 landen we op Schiphol. Ellen staat daar te wachten met Iris. Iris zwaait met twee handen met de tekst fufu en fufaju.

Onze tassen zijn er niet, dus zonder bagage door de deur en dan eindelijk Ellen en Iris knuffelen en omhelzen. Als we in Enkhuizen komen, heeft Ingrid een heerlijke lunch klaargemaakt samen met haar meiden en aan het eind van de middag snel naar Sandra, Peter, Elise en onze nieuwe kleinzoon Matthijs. Omdat ik zo hoest, houd ik hem wel vast, maar knuffel hem niet. Wat een prachtig mannetje. Dan ga ik toch naar bed, voel me niet goed en s' morgens word ik geradbraakt wakker, mijn oren zitten dicht en ik heb koorts. Wat jammer dat het zo loopt, maar ondanks deze ellende, hebben we toch weer een mooie vakantie gehad met prachtige hoogtepunten, maar het is ook weer heerlijk om thuis te zijn.